

I. Reglement inzake de toepassing van de Wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme

INLEIDING

De Wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (hierna de Wet) en inzonderheid de artikelen 38, 39 en 40 gewijzigd bij de Wet van 18 januari 2010 (Wet 18 januari 2010 tot wijziging van de Wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, en het Wetboek van vennootschappen, *B.S.*, 26 januari 2010) verplichten het Instituut der Bedrijfsrevisoren, het Instituut van de Accountants en de Belastingconsulenten en het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, een reglement uit te werken betreffende de toepassingsmodaliteiten van Hoofdstuk II van de Wet van 11 januari 1993 en in het bijzonder betreffende:

- ☞ Klantenonderzoek (identificatie en nazicht ervan) ten aanzien van cliënten, hun lasthebbers en de uiteindelijke begunstigen van de cliënten, de bewaring van de gegevens en bewijsstukken verzameld bij de identificatie en verificatie.
- ☞ Klantenonderzoek (voortdurende waakzaamheid) ten aanzien van de verrichtingen en de zakelijke relaties en bewaring van de gegevens en documenten bekomen naar aanleiding van dit onderzoek.

Deze klantenonderzoeken moeten niet alleen gebeuren vóór het aangaan van een zakenrelatie of het uitvoeren van bepaalde occasionele verrichtingen doch ook ingeval van vermoedens van witwassen van geld of financiering van terrorisme of bij twijfel betreffende de juistheid van eerder verkregen identificatiegegevens. Vandaar dat in huidig reglement tevens aandacht besteed wordt aan:

- ☞ Interne organisatie van de beroepsbeoefenaars.

Deze waakzaamheid kan tot gevolg hebben dat de beroepsbeoefenaar dient te beslissen geen zakenrelatie aan te gaan of in stand te houden en/of over te gaan tot een melding aan de CFI.

Conform de wet regelt dit reglement toepassingsmodaliteiten van hoofdstuk II van de Wet en dient noodzakelijk ook steeds samen gelezen te worden met de Wet.

Dit reglement heeft geen betrekking op de andere verplichtingen, zoals de meldingsplicht voorzien in de artikelen 26 tot 28 van de Wet. Ter zake verwijzen de Instituten naar de Toelichtingnota's van de CFI (www.ctif-cfi.be).

Daar de vereisten die ter zake door de Wet worden opgelegd dezelfde zijn voor de economische beroepen hebben de drie Instituten beslist om homogene uitvoering te geven aan hoofdstuk II van de Wet en een gemeenschappelijk reglement uit te werken. Ten dien einde werd een werkgroep samengesteld met vertegenwoordigers van de drie Instituten, zijnde: voor het IAB: Jos De Blay, Roger Lassaux; voor het IBR: Thierry Dupont en voor het BIBF: Maria Ploumen en Frank Haemers, onder voorzitterschap van Jos De Blay. De werkgroep werd verder ook bijgestaan door Ludo Van Den Bossche (IAB), Philippe Mayaert (IBR) et Serge Sacré (IBR).

Naast dit reglement, verplicht de Wet de Instituten doeltreffende mechanismen in te stellen ter controle van de naleving door de leden van de verplichtingen van Hoofdstuk II van de Wet en de meldingsplicht (alsook de verplichtingen opgelegd door de reglementen, KB's en andere maatregelen ter uitvoering van de Wet) nakomen. (art. 39 van de Wet)

De wijze waarop deze controles georganiseerd worden behoort tot de bevoegdheid van elk der drie Instituten.

Onder voorbehoud van de bijzondere overgangsbepalingen van artikel 44 van de Wet van 11 januari 1993 zijn de bepalingen van huidig reglement mutatis mutandis van toepassing op de zakenrelaties die reeds bestonden op het ogenblik van de inwerkingtreding van de Wet van 18 januari 2010.

Deze tekst zal door de bevoegde organen van de drie Instituten, volgens de passende procedures, dienen aanvaard te worden als een afdwingbare norm of richtlijn.

HOOFDSTUK 1. – DEFINITIES

Artikel 1.

Voor de toepassing van dit reglement wordt verstaan onder:

- 1° "de Wet": de Wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme;
- 2° "Witwassen van geld": zoals bedoeld in art. 5 §1 van de Wet;
- 3° "Financiering van terrorisme": zoals bedoeld in art. 5 §2 van de Wet;
- 4° "Illegale herkomst": wanneer geld of activa voortkomen uit omstandigheden bedoeld in art. 5 §3 van de Wet;
- 5° "beroepsbeoefenaar": een natuurlijke persoon, een rechtspersoon of een andere entiteit die ressorteert onder één van de categorieën opgesomd in artikel 3, 3° en 4° van de Wet;
- 6° "zakenrelatie": een zakenrelatie zoals bedoeld in artikel 7, § 1, eerste lid, 1°, van de Wet;
- 7° "occasionele verrichting": een verrichting als bedoeld in artikel 7, § 1, eerste lid, 2°, van de Wet;
- 8° "uiteindelijke begunstigde": een persoon zoals bedoeld in artikel 8 van de Wet, voor wie de cliënt een zakenrelatie wenst aan te knopen of een verrichting wenst uit te voeren;
- 9° "derde zaakaanbrenger": een persoon als bedoeld in artikel 10, § 1, 1° of 2°, van de Wet;
- 10° "trust": een trust die is opgericht ingevolge een duidelijk geformuleerde, doorgaans op schrift gestelde ("express trust") wilsuiting van zijn oprichter(s), met uitzondering van een trust die ingevolge de Wet is opgericht zonder uitdrukkelijke wilsuiting van een oprichter;
- 11° "atypische verrichting": een verrichting die bijzonder vatbaar is voor het witwassen van geld of voor de financiering van terrorisme in de zin van artikel 14, § 1, tweede lid, van de Wet, met name door haar aard, de begeleidende omstandigheden, de hoedanigheid van de betrokken personen, haar ongebruikelijk karakter gelet op de activiteiten van de cliënt, of omdat zij niet lijkt te stroken met de kennis die de beroepsbeoefenaar heeft van haar cliënt, diens beroepswerkzaamheden en risicoprofiel, en, zo nodig, van de herkomst van het geld;

12° “politiek prominente personen”: een persoon als bedoeld in artikel 12 § 3 van de Wet;

13° “lasthebber”: persoon zoals bedoeld in artikel 7 §2 van de Wet.

HOOFDSTUK 2 – TOEPASSINGSGBIED RATIONE PERSONAE

Artikel 2.

De bepalingen van dit reglement zijn van toepassing op de beroepsbeoefenaars en personen als bedoeld in artikel 3, 3° en 4°, van de Wet, met name:

- a) de natuurlijke personen of entiteiten die in België activiteiten uitoefenen en geregistreerd zijn in de hoedanigheid van bedrijfsrevisor in het openbaar register van het IBR;
- b) de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het register van de externe accountants en in het register van de externe belastingconsulenten van het IAB;
- c) de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven op het tableau van de erkende boekhouders en op het tableau van de erkende boekhouders-fiscalisten van het BIBF.

HOOFDSTUK 3 – ALGEMENE BEGINSELEN INZAKE HET AANKNOPEN VAN EEN ZAKENRELATIE EN HET KLANTENONDERZOEK

Artikel 3.

De beroepsbeoefenaars knopen geen zakenrelatie aan met hun cliënten en voeren geen occasionele verrichtingen uit waarvoor die cliënten een beroep op hen doen, zolang zij geen klantenonderzoek hebben verricht conform de artikelen 7 en 8 van de Wet en de bepalingen van dit reglement.

In afwijking van het eerste lid kunnen de beroepsbeoefenaars, in uitzonderlijke omstandigheden die limitatief worden opgesomd in hun interne procedures en waarbij het belangrijk is dat de aanvang van de activiteiten niet wordt uitgesteld, de identiteit van de bij een zakenrelatie betrokken personen verifiëren in de loop van het aangaan van de zakenrelatie, als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- de zakenrelatie houdt een laag risico van witwassen van geld of terrorismefinanciering in, gelet op de aard van de relatie en de hoedanigheid van de betrokken personen;
- de identiteit van de betrokken personen wordt, conform de artikelen 7 en 8 van de Wet en de bepalingen van dit reglement, zo snel mogelijk na het eerste contact met de cliënt geverifieerd;
- de activiteiten die in verband met de cliënt worden verricht, maken het voorwerp uit van een verhoogde waakzaamheid tot op het moment waarop de identiteit van alle betrokken personen is geverifieerd, waarbij voor elke vastgestelde anomalie, inclusief de onmogelijkheid om de identiteit van de bij de zakenrelatie betrokken personen zo snel mogelijk te verifiëren, een schriftelijk intern verslag wordt opgesteld als bedoeld in artikel 14, § 2, van de Wet.

HOOFDSTUK 4 – KLANTENONDERZOEK: IDENTIFICATIE – VERIFICATIE

Artikel 4.

§ 1. Een beroepsbeoefenaar en een cliënt knopen een zakenrelatie aan in de zin van artikel 7, § 1, eerste lid, 1°, van de Wet:

- wanneer de beroepsbeoefenaar en de cliënt een contract afsluiten ter uitvoering waarvan gedurende een bepaalde of onbepaalde termijn prestaties en/of verrichtingen zullen uitgevoerd worden of waardoor een aantal doorlopende verbintenissen ontstaan;
- of wanneer een cliënt zich, zonder een zoals hiervoor bedoeld contract af te sluiten, geregeld en herhaaldelijk tot eenzelfde beroepsbeoefenaar wendt voor het uitvoeren van prestaties en/of verrichtingen.

§ 2. Onder verrichting zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 2° a van de Wet moet ook begrepen worden elke verrichting waarvan het waarschijnlijk is dat het bedrag 10.000 euro of meer is, ongeacht of deze wordt uitgevoerd in één of meerdere verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan.

Artikel 5.

Krachtens artikel 7, § 1, eerste lid, 4°, van de Wet dient een cliënt tevens te worden geïdentificeerd:

- 1° indien na zijn identificatie met het oog op het aanknopen van een zakenrelatie er redenen zijn om aan te nemen dat de daarbij door hem verstrekte identificatiegegevens, onjuist of vals zijn;
- 2° indien wordt betwijfeld of de persoon die een verrichting wenst uit te voeren in het kader van een voorheen aangegane zakenrelatie, wel degelijk de in dit kader geïdentificeerde cliënt of zijn gemachtigde en geïdentificeerde lasthebber is.

Artikel 6.

§ 1. Indien de cliënt een natuurlijk persoon is, moet zijn identiteit, in het geval van face-to-face-identificatie, conform artikel 7, § 1, van de Wet worden geverifieerd aan de hand van zijn identiteitskaart. Indien de cliënt een natuurlijk persoon is met woonplaats in het buitenland, kan zijn identiteit ook worden geverifieerd aan de hand van zijn paspoort.

De identiteit van in België gevestigde personen met buitenlandse nationaliteit die niet over een door de Belgische autoriteiten uitgereikte identiteitskaart beschikken omwille van hun Wettelijk statuut op het Belgisch grondgebied, mag worden geverifieerd aan de hand van een geldig bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister of, als zij omwille van hun statuut niet over een dergelijk bewijs beschikken, aan de hand van een geldig, door de Belgische openbare overheden uitgereikt document.

§ 2. Indien de cliënt een natuurlijk persoon is, moet zijn identiteit, bij zijn identificatie op afstand, conform artikel 7, § 1 van de Wet worden geverifieerd aan de hand van:

- 1° hetzij zijn elektronische identiteitskaart;
- 2° hetzij een gekwalificeerd certificaat in de zin van de Wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatie-diensten en in de zin van Richtlijn 1999/93/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen, voor zover:
 - a. dat gekwalificeerd certificaat is uitgereikt;

- door een certificatie dienstverlener die in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd en die is geaccrediteerd conform de bepalingen van de voornoemde Europese richtlijn betreffende de elektronische handtekeningen, of,
 - door een andere certificatie dienstverlener die in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd en waarvan de betrokken onderneming voorheen reeds heeft beslist om de certificaten als bewijsstuk te aanvaarden na een voorafgaand en gedocumenteerd onderzoek naar zijn reputatie en certificatieprocedures, of,
 - door een andere certificatie dienstverlener die in een derde land is gevestigd, die voldoet aan de voorwaarden van artikel 16, § 2, van voornoemde Wet van 9 juli 2001, en waarvan de betrokken onderneming voorheen reeds heeft beslist om de certificaten als bewijsstuk te aanvaarden na een voorafgaand en gedocumenteerd onderzoek naar zijn reputatie en certificatieprocedures;
- b. de procedure voor het uitreiken van dit gekwalificeerd identiteitscertificaat een face-to-face-identificatie van de cliënt inhoudt door de certificatie dienstverlener zelf of, conform de door hem uitgewerkte procedures, door de door hem daartoe gemachtigde personen;
- c. dat gekwalificeerd certificaat niet onder een schuilnaam is uitgereikt;
- d. de onderneming onmiddellijk, systematisch en automatisch verifieert of het voorgelegde certificaat niet is verlopen en niet is herroepen door de certificatie dienstverlener die het heeft uitgereikt.

§ 3. Indien de identiteit van de cliënt niet wordt geverifieerd conform § 1 of § 2 van artikel 6 van huidig reglement, kan die verificatie worden uitgevoerd aan de hand van een kopie van een bewijsstuk dat de cliënt aan de beroepsbeoefenaar heeft bezorgd, voor zover dat bewijsstuk pertinent en geloofwaardig is, die identificatie geschiedt met het oog op het aanknopen van een zakenrelatie en voor zover noch de cliënt, noch de zakenrelatie een specifiek risico van witwassen van geld of terrorismefinanciering inhoudt.

Artikel 7.

§ 1. Indien de cliënt een rechtspersoon naar Belgisch recht is, moet zijn identiteit, bij zijn identificatie, conform artikel 7, § 1, van de Wet aan de hand van de volgende bewijsstukken worden geverifieerd:

- 1° de recentste versie van de gecoördineerde statuten of de geactualiseerde statuten van de rechtspersoon-client die ter griffie van de rechtbank van koophandel zijn neergelegd of in de bijlagen tot het Belgisch Staatsblad zijn gepubliceerd;
- 2° de lijst van de bestuurders van de rechtspersoon-client en de bekendmaking van hun benoeming in het Belgisch Staatsblad, of enig ander bewijsstuk aan de hand waarvan hun hoedanigheid van bestuurder kan worden bewezen, zoals elke publicatie in het Belgisch Staatsblad waarin die personen als bestuurders worden vermeld, of de bij de Nationale Bank van België neergelegde jaarrekening;
- 3° de recentste publicatie van de vertegenwoordigingsbevoegdheden van de rechtspersoon-client in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. Indien de cliënt een rechtspersoon naar buitenlands recht is, moet zijn identiteit, bij zijn identificatie, conform artikel 7, § 1, van de Wet worden geverifieerd aan de hand van gelijkwaardige bewijsstukken als vermeld in § 1, van dit artikel en die, indien dat nodig is voor de beroepsbeoefenaar, in één van de landstalen of in het Engels zijn vertaald.

§ 3. Indien de identiteit van de cliënt niet wordt geverifieerd conform § 1 of § 2 van artikel 7 van huidig reglement, kan die verificatie worden uitgevoerd aan de hand van

een kopie van een bewijsstuk dat de cliënt aan de beroepsbeoefenaar heeft bezorgd, voor zover dat bewijsstuk pertinent en geloofwaardig is, die identificatie geschiedt met het oog op het aanknopen van een zakenrelatie en voor zover noch de cliënt, noch de zakenrelatie een specifiek risico van witwassen van geld of terrorismefinanciering inhoudt.

Artikel 8.

Indien de cliënt een trust, een feitelijke vereniging, een fiducie of enige andere juridische structuur zonder rechtspersoonlijkheid is, neemt de beroepsbeoefenaar voor zijn identificatie kennis van het bestaan, de aard, het doel en de wijze van beheer en vertegenwoordiging van de betrokken juridische structuur. Vervolgens verifieert hij die informatie aan de hand van alle documenten die daartoe als bewijs kunnen dienen, en maakt hij daarvan een kopie.

Als onderdeel van deze identificatie neemt de beroepsbeoefenaar kennis van de lijst van personen die gemachtigd zijn om het beheer van deze cliënten waar te nemen, en verifieert hij deze gegevens aan de hand van een document dat daartoe als bewijs kan dienen.

Artikel 9.

Indien de cliënt een onverdeeldheid is, moet de bij artikel 7, § 1, van de Wet voorgeschreven identificatie en identiteitsverificatie worden uitgevoerd voor elke onverdeelde eigenaar.

Bij splitsing van rechten moet de identificatie van de cliënt en de identificatieverificatie van de cliënt worden uitgevoerd, ongeacht of hij vruchtgebruiker, erfpachter of opstalhouder is.

Artikel 10.

Met het oog op de identificatie van het voorwerp en de verwachte aard van de zakenrelatie, neemt de beroepsbeoefenaar kennis van en registreert hij het type verrichtingen waarvoor de cliënt een beroep op hem doet, alsook alle relevante informatie die inzicht kan verschaffen in de doelstelling die de cliënt nastreeft met het aanknopen van de zakenrelatie.

Artikel 11.

Bij de identificatie van een in artikel 7, § 1, eerste lid, 1° en 2°, van de Wet bedoelde cliënt verzamelt en registreert de beroepsbeoefenaar alle vereiste gegevens voor de implementatie van het cliëntacceptatiebeleid conform hoofdstuk 8 van dit reglement en voor de naleving van de waakzaamheidsplicht conform hoofdstuk 9 van dit reglement.

Artikel 12.

§ 1. De bepalingen van de artikelen 6 en 7 van dit reglement zijn van toepassing op de identiteitsverificatie van de lasthebbers van de cliënten conform artikel 7, § 2, van de Wet.

De lasthebbers die de cliënt vertegenwoordigen zoals bedoeld in artikel 7, §2 van de Wet, zijn de personen die de opdrachtbrief tekenen of bij gebreke van opdrachtbrief het lid van het bestuursorgaan belast met het dagdagelijks bestuur of, bij gebreke daaraan, alle leden van het bestuursorgaan.

Wanneer de lasthebber waarvan de identiteit dient vastgesteld en geverifieerd te worden in toepassing van vorig lid en artikel 7§2 van de Wet geen natuurlijke persoon is, dient de vaststelling en verificatie van de identiteit te gebeuren conform de artikelen 7 en 8 van dit reglement.

§ 2. De beroepsbeoefenaar dient bovendien kennis te nemen van de vertegenwoordigingsbevoegdheden toegekend aan de personen, bedoeld in §1, en deze gegevens te verifiëren.

HOOFDSTUK 5. – IDENTIFICATIE EN VERIFICATIE VAN DE IDENTITEIT VAN DE UITEINDELIJKE BEGUNSTIGDEN

Artikel 13.

De interne procedures van de beroepsbeoefenaar definiëren welke maatregelen moeten worden genomen om de identiteit van de uiteindelijke begunstigten vast te stellen en te verifiëren conform artikel 8, § 1, vierde lid, van de Wet.

De verificatie van de identiteit van de uiteindelijke begunstigten gebeurt in functie van het risico van witwassen van geld of terrorismefinanciering dat is verbonden aan het profiel van de cliënt en aan de aard van de door de cliënt gewenste zakenrelatie of verrichting.

Indien de identiteit van de uiteindelijke begunstigten redelijkerwijs niet kan worden geverifieerd met toepassing van de conform het vorige lid gedefinieerde maatregelen, verantwoordt de beroepsbeoefenaar schriftelijk welke maatregelen hij ter zake effectief heeft genomen, en bewaart hij die verantwoording in het identificatiedossier van de cliënt. Bij de toepassing van zijn cliëntacceptatiebeleid als bedoeld in hoofdstuk 8 houdt de beroepsbeoefenaar rekening met het feit dat de identiteit van de uiteindelijke begunstigten niet kon worden geverifieerd. Hij weigert een zakenrelatie aan te knopen of een door de cliënt gewenste verrichting uit te voeren als het risico van witwassen van geld of terrorismefinanciering betekenisvol toeneemt als gevolg van het feit dat de identiteit van de uiteindelijke begunstigten niet kon worden geverifieerd.

Artikel 14.

Indien de cliënt een handelsvennootschap of een vennootschap met handelsvorm is, dient onder « natuurlijke persoon of personen die op een andere wijze de controle hebben over het bestuur van de vennootschap » in de zin van artikel 8, § 1, derde lid, 1°, b), van de Wet te worden verstaan de in de artikelen 5 tot 9 van het Wetboek van Vennootschappen bedoelde natuurlijke personen die, zonder meer dan 25 % van de aandelen of de stemrechten te bezitten of te controleren, rechtstreeks of onrechtstreeks de feitelijke controle over de vennootschap bezitten.

Artikel 15.

Indien de cliënt een rechtspersoon is, maar geen handelsvennootschap of vennootschap met handelsvorm als bedoeld in artikel 14, dient onder « natuurlijke personen of personen die de controle hebben over 25 % of meer van het vermogen van de rechtspersoon » (zoals bedoeld in artikel 8, § 1, derde lid, 2°, c), van de Wet) te worden verstaan zij die, zonder bevoegd te zijn om de cliënt te vertegenwoordigen in zijn relaties met de beroepsbeoefenaar, een mandaat waarnemen in zijn bestuursorgaan.

Artikel 16.

Indien de cliënt een feitelijke vereniging of enige andere juridische structuur zonder rechtspersoonlijkheid is, zoals een trust of een fiducie, dienen onder « natuurlijke persoon of personen die de controle hebben over 25 % of meer van het vermogen van de juridische constructie » (zoals bedoeld in artikel 8, § 1, derde lid, 2°, c), van de Wet), onder meer de personen te worden verstaan die de macht hebben om een aanzienlijke invloed uit te oefenen op haar beheer, andere dan de in artikel 12 van dit reglement bedoelde personen die bevoegd zijn om de feitelijke vereniging of juridische structuur bij de beroepsbeoefenaar te vertegenwoordigen.

Artikel 17.

§ 1. Wanneer de beroepsbeoefenaar op grond van het onderzoek van de informatie die de cliënt hem over de identiteit van zijn uiteindelijke begunstigten heeft meegedeeld conform artikel 8, § 3, van de Wet, kan concluderen dat die informatie pertinent en geloofwaardig is, gaat hij over tot de identiteitsverificatie van die uiteindelijke begunstigten conform artikel 13.

§ 2. Als er redenen bestaan om te twijfelen aan de pertinentie of de geloofwaardigheid van de conform artikel 8, § 3, van de Wet door de cliënt meegedeelde informatie, neemt de beroepsbeoefenaar alle andere in functie van het risico passende maatregelen om de uiteindelijke begunstigten van de cliënt te identificeren, alsook alle redelijke maatregelen om hun identiteit te verifiëren conform artikel 13.

De beroepsbeoefenaar weigert de zakenrelatie aan te knopen of de door de cliënt gewenste verrichting uit te voeren als hij redenen heeft om aan te nemen dat het gebrek aan pertinentie of geloofwaardigheid van de door de cliënt meegedeelde informatie ertoe strekt de identiteit van één of meer uiteindelijke begunstigten te verhullen. Bovendien bepaalt hij of een melding aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking moet worden verricht met toepassing van de artikelen 26 tot 28 van de Wet.

HOOFDSTUK 6. – TUSSENKOMST VAN DERDEN BIJ DE IDENTIFICATIE VAN DE CLIËNTEN, DE LASTHEBBERS EN DE UITEINDELIJKE BEGUNSTIGDEN

Artikel 18.

§ 1. De beroepsbeoefenaar mag door een derde zaakaanbrenger die voldoet aan de voorwaarden van artikel 10, § 1, eerste lid, van de Wet, zijn verplichtingen laten volbrengen om de identificatiegegevens en de overige gegevens als bedoeld in artikel 11 van dit reglement in te zamelen, en die gegevens te actualiseren.

§ 2. De in artikel 10, § 1, eerste lid, van de Wet en in § 1 van dit artikel opgesomde verplichtingen laten volbrengen door een derde zaakaanbrenger, is echter enkel mogelijk als deze laatste persoonlijk de identificatie heeft gedaan en dit zonder zelf een beroep te doen op een andere derde zaakaanbrenger.

Artikel 19.

Opdat een derde zaakaanbrenger conform artikel 10, § 1, van de Wet een tussenkomst zou mogen verrichten, dient aan de volgende voorwaarden te zijn voldaan:

1° de beroepsbeoefenaar moet vooraf verifiëren of de derde zaakaanbrenger voldoet aan de voorwaarden van artikel 10, § 1, eerste lid, van de Wet, en moet de documenten bewaren waarop hij zich hiervoor heeft gebaseerd;

2° de derde zaakaanbrenger moet de beroepsbeoefenaar de Wettelijk vereiste identificatiegegevens bezorgen, alsook moet hij er zich schriftelijk toe verbinden om de beroepsbeoefenaar, op zijn verzoek, onverwijld een kopie te bezorgen van de documenten aan de hand waarvan hij hun identiteit heeft geverifieerd.

Artikel 20.

Met toepassing van artikel 10, § 1, vierde lid, van de Wet, moet een beroepsbeoefenaar die een beroep doet op een derde zaakaanbrenger, zich ervan vergewissen dat deze de identificatie en de identiteitsverificatie van de geïntroduceerde cliënt en van zijn lasthebbers en uiteindelijke begunstigen zelf heeft uitgevoerd en conform de voor hem geldende Wetgeving. Zo nodig, gaat hij zelf over tot een aanvullende of zelfs volledig nieuwe identificatie en identiteitsverificatie van de geïntroduceerde cliënt, zijn lasthebbers of zijn uiteindelijke begunstigen conform de bepalingen van de Wet en van dit reglement.

HOOFDSTUK 7. – GEGEVENSBEWARING

Artikel 21.

In toepassing van artikel 38, § 2, tweede lid, van de Wet, mag de beroepsbeoefenaar, in plaats van een kopie te maken en te bewaren van de bewijsstukken aan de hand waarvan hij de identiteit van de cliënt en, in voorkomend geval, van zijn lasthebbers en uiteindelijke begunstigen heeft geverifieerd, de referentie van die bewijsstukken registreren en bewaren.

De aard en de wijze waarop zij wordt bewaard, moet de beroepsbeoefenaar met zekerheid in staat stellen om die bewijsstukken, op vraag van de bevoegde autoriteiten, onmiddellijk voor te leggen tijdens de in artikel 13 van de Wet vastgestelde termijn met betrekking tot de bewaring van gegevens, zonder dat die bewijsstukken ondertussen kunnen worden gewijzigd.

De beroepsbeoefenaar die overweegt om van deze mogelijkheid gebruik te maken, moet vooraf in zijn cliëntacceptatieprocedures verduidelijken van welke categorieën van bewijsstukken de referenties mogen worden geregistreerd en bewaard ter vervanging van een kopie, alsook hoe de betrokken bewijsstukken kunnen worden opgehaald zodat zij, conform het eerste lid, op verzoek kunnen worden voorgelegd.

HOOFDSTUK 8. – CLIËNTACCEPTATIEBELEID

Artikel 22.

De beroepsbeoefenaar dient een aan zijn activiteiten aangepast cliëntacceptatie- en opvolgingsbeleid uit te stippelen en ten uitvoer te leggen, dat hem in staat stelt om, bij het aanknopen van een zakenrelatie met cliënten of het verrichten van diensten voor cliënten, een voorafgaand onderzoek te verrichten naar de risico's op witwassen van geld of financiering van terrorisme die zijn verbonden aan het profiel van de cliënt en aan de aard van de zakenrelatie of de gewenste verrichting.

Met toepassing van zijn cliëntacceptatiebeleid dient de beroepsbeoefenaar zijn cliënten onder te verdelen in verschillende risicocategorieën waaraan vereisten van verschillende niveaus zijn gekoppeld. Deze categorieën worden gedefinieerd op basis van objectieve risicocriteria die onderling coherent gecombineerd zijn, om zo een passende risicoschaal te kunnen definiëren. In het bijzonder houdt deze risicoschaal rekening met:

- situaties met een verhoogd risico op witwassen van geld of terrorismefinanciering die worden gedefinieerd in artikel 12, §§ 2 en 3, van de Wet en artikel 24 van dit reglement, en
- in voorkomend geval specifiek door de beroepsbeoefenaar gedefinieerde risicocriteria wat hem betreft, waarbij met name rekening wordt gehouden met de kenmerken van de door hem aangeboden diensten en van de cliënten tot wie hij zich richt.

Het cliëntacceptatiebeleid kan ook rekening houden met situaties met een laag risico op witwassen van geld of terrorismefinanciering zoals deze die worden gedefinieerd in artikel 11, §§ 1 en 2, van de Wet.

Artikel 23.

Het cliëntacceptatiebeleid van de beroepsbeoefenaar voorziet dat cliënten die mogelijk een specifiek risico vormen, pas als cliënt worden aanvaard na een grondig onderzoek en nadat ter zake een beslissing is genomen overeenkomstig de interne procedureregels bedoeld in artikel 16, §1 van de Wet. Onder voornoemde cliënten ressorteren onder meer diegene :

- die gevestigd zijn of hun woonplaats hebben in een land of een gebied dat door de Financiële Actiegroep wordt gekwalificeerd als een land of een gebied dat niet aan de witwasbestrijding meewerkt, of ten aanzien waarvan de Financiële Actiegroep tegenmaatregelen of een verhoogde waakzaamheid aanbeveelt;
- die natuurlijke personen zijn die op afstand zijn geïdentificeerd aan de hand van een kopie van een bewijsstuk;
- van wie de uiteindelijke begunstigde personen zijn van wie de identiteit niet kon worden geverifieerd, en/of van wie de geboorteplaats en -datum niet kon worden geïdentificeerd, en/of in verband met wie geen pertinente informatie kon worden verzameld over hun adres.

HOOFDSTUK 9. – BEPALINGEN OVER ZAKENRELATIES EN OCCASIONELE VERRICHTINGEN MET OP AFSTAND GEÏDENTIFICEERDE CLIËNTEN

Artikel 24.

Onverminderd de bepalingen van artikel 6, § 2, en van hoofdstuk 10 van het onderhavige reglement, stelt de beroepsbeoefenaar die een zakenrelatie aanknoopt met of occasionele prestaties of verrichtingen uitvoert voor natuurlijke personen-clieñten die hij op afstand heeft geïdentificeerd, procedures vast met toepassing van artikel 12, § 2, van de Wet:

- die verbieden dat een zakenrelatie wordt aangeknoopt met of een occasionele prestatie of verrichting wordt uitgevoerd voor een op afstand geïdentificeerde cliënt, wanneer er redenen bestaan om aan te nemen dat de cliënt voornemens is verrichtingen uit te voeren die verband houden met het witwassen van geld of de financiering van terrorisme;
- die, in functie van het risico, specifieke aanvullende maatregelen opleggen om de identificatiegegevens verkregen aan de hand van het in artikel 6, § 3 van dit reglement, bedoelde bewijsstuk te kunnen staven;
- die, in functie van het risico, de verplichting opleggen om de identiteit van de cliënten die werden geïdentificeerd aan de hand van een bewijsstuk als bedoeld in artikel 6, § 3 van dit reglement, binnen een redelijke termijn te controleren aan de hand van een ander bewijsstuk als bedoeld in artikel 6, § 1 of § 2 van dit reglement.

HOOFDSTUK 10. – KLANTENONDERZOEK BIJ ZAKENRELATIES EN OCCASIONELE VERRICHTINGEN

Artikel 25.

De beroepsbeoefenaar stelt schriftelijk criteria op die hem en, in voorkomend geval, zijn aangestelden in staat moeten stellen om atypische verrichtingen op te sporen, waaraan zij specifieke aandacht moeten besteden en waarover hij het schriftelijk verslag zoals bedoeld in artikel 14, § 2, van de Wet moet opstellen.

Bij het in artikel 14, § 1, tweede lid, van de Wet bedoelde onderzoek van de verrichtingen en feiten, wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de kennelijke economische grondslag en legitimiteit van die verrichtingen en feiten.

Artikel 26.

Als een beroepsbeoefenaar conform artikel 26, 27 of 28 van de Wet, aan de Cel voor financiële informatieverwerking informatie meldt ingevolge de vaststelling van feiten waarvan hij weet of vermoedt dat ze verband houden met het witwassen van geld of met de financiering van terrorisme, verhoogt hij de waakzaamheid in zijn zakenrelatie met de personen op wie de gemelde inlichtingen betrekking hebben.

Deze verhoogde waakzaamheid dient te worden aangehouden zolang dit, afhankelijk van de omstandigheden, nodig is ofwel om zich ervan te vergewissen dat het verdachte feit louter een alleenstaand feit is ofwel om eventuele nieuwe verdachte feiten vast te stellen. In dat geval onderzoekt de beroepsbeoefenaar inzonderheid, conform artikel 14 van de Wet, bijzonder aandachtig elke verrichting van of elk feit betreffende de cliënt dat ertoe zou kunnen bijdragen de plaats te verhullen waar de gelden waarvan vermoed wordt dat ze een illegale herkomst hebben, zich bevinden. In voorkomend geval verricht de beroepsbeoefenaar een nieuwe melding aan de Cel voor financiële informatieverwerking conform de artikelen 26, 27 of 28 van de Wet.

Artikel 27.

De beroepsbeoefenaar wendt de nodige middelen aan en werkt passende procedures uit om, in voorkomend geval onder de verantwoordelijkheid van de in artikel 18, 2° lid van de Wet bedoelde verantwoordelijke voor de toepassing van de Wet, zo snel mogelijk over te gaan tot de analyse van de in artikel 14, § 2, van de Wet bedoelde schriftelijke verslagen die hem conform artikel 25 van het onderhavige reglement worden overgelegd, en te bepalen of die verrichtingen of feiten ter kennis moeten worden gebracht van de Cel voor Financiële Informatieverwerking conform de artikelen 26, 27 en 28 van de Wet.

De analyse van het schriftelijke verslag en de beslissing waartoe die analyse heeft geleid met toepassing van de artikelen 26, 27 en 28 van de Wet, worden bewaard op de in artikel 15, tweede lid, van de Wet bedoelde wijze.

HOOFDSTUK 11. – AANWIJZING EN ROL VAN DE VERANTWOORDELIJKE VOOR DE TOEPASSING VAN DE WET ZOALS BEDOELD IN ARTIKEL 18, 2°lid VAN DE WET

Artikel 28.

§ 1. Een beroepsbeoefenaar waarin minstens tien beroepsbeoefenaars, zoals bedoeld in artikel 1,5° van dit reglement, een activiteit uitoefenen en/of een deelname in hebben en/of lid zijn van het bestuursorgaan moet, in toepassing van artikel 18, tweede lid van

de Wet, één of meer verantwoordelijke(n) voor de toepassing van de Wet binnen het kantoor aanstellen.

Deze verantwoordelijke moet een beroepsbeoefenaar, natuurlijk persoon, zijn zoals bedoeld in artikel 1,5° van dit reglement.

Wanneer de beroepsbeoefenaar aan deze criteria niet beantwoordt, vervult hij zelf de rol van verantwoordelijke voor de toepassing van de Wet.

§ 2. De beroepsbeoefenaar die niet voldoet aan voormelde kwantitatieve drempel kan één of meer verantwoordelijke(n) voor de toepassing van de Wet aanstellen.

Deze beroepsbeoefenaar zal periodiek onderzoeken of de aanstelling van een één of meer verantwoordelijke(n) voor de toepassing van de Wet al dan niet verantwoord is in het licht van de omvang van de structuur waarbinnen hij zijn activiteiten uitoefent.

§ 3. Bij aanstelling van bedoelde verantwoordelijke dient de beroepsbeoefenaar zich ervan te vergewissen dat die persoon de passende professionele betrouwbaarheid bezit die nodig is om die functie integer te kunnen vervullen.

De conform § 1 of § 2 aangewezen verantwoordelijke of verantwoordelijken moeten beschikken over de nodige kennis van het Belgische Wettelijke en reglementaire kader tot voorkoming van het witwassen van geld en financiering van terrorisme en moeten over de nodige bevoegdheden beschikken en voldoende beschikbaar zijn om deze functie effectief en autonoom te kunnen uitoefenen.

§ 4. De verantwoordelijke of verantwoordelijken voor de toepassing van de Wet zien er op een algemene wijze op toe dat de beroepsbeoefenaar al de verplichtingen nakomt op het vlak van de voorkoming van witwassen van geld en financiering van terrorisme, en waken er meer in het bijzonder over dat de beroepsbeoefenaar zorgt voor een ter zake passende administratieve organisatie en interne maatregelen en controleprocedures krachtens artikel 16 van de Wet. Zij zijn bevoegd om alle ter zake nodige of nuttige maatregelen voor te stellen aan de effectieve leiding van de beroepsbeoefenaar, inclusief de vrijmaking van de nodige middelen.

Zij werken inzonderheid procedures uit, en passen die toe onder hun verantwoordelijkheid, voor de analyse van de schriftelijke verslagen die worden opgesteld conform artikel 14, § 2, van de Wet, en voor de informatieverstrekking aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking conform de artikelen 26, 27 en 28 van de Wet.

Zij zien toe op de opleiding en de sensibilisering van het personeel conform artikel 17 van de Wet en artikel 29 van dit reglement.

Zij zijn normaliter de bevoorrechte contactpersonen voor de controleoverheden zoals bedoeld in artikel 39 van de Wet en voor de Cel voor Financiële Informatieverwerking met betrekking tot alle vragen over de voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.

§ 5. De verantwoordelijke of verantwoordelijken voor de toepassing van de Wet stellen minstens eenmaal per jaar een activiteitenverslag op. Dit verslag moet meer bepaald toelaten om een oordeel te vormen over de administratieve organisatie, de interne controle, de medewerking van de diensten van de beroepsbeoefenaar, de voorkoming, de

opleiding en sensibilisering zoals bedoeld in artikel 29 van dit reglement en de behandeling van de verslagen zoals bedoeld in artikel 14 § 2 van de Wet.

De beroepsbeoefenaar moet de vijf recentste activiteitenverslagen ter beschikking houden van de controleoverheden en haar die onverwijld overmaken, als deze daarom verzoeken.

HOOFDSTUK 12. – OPLEIDING EN SENSIBILISERING VAN HET PERSONEEL

Artikel 29.

§ 1. De in artikel 17 van de Wet bedoelde verplichte opleiding en sensibilisering met betrekking tot de voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme geldt voor de personeelsleden van de beroepsbeoefenaar, die door de taken die zij verrichten voor de cliënten, of door de verrichtingen die zij uitvoeren, het risico lopen geconfronteerd te worden met pogingen tot witwassen van geld of financiering van terrorisme.

§ 2. De opleiding en sensibilisering van en de geregelde informatieverstrekking aan de personeelsleden zijn er inzonderheid op gericht:

- hen te helpen de vereiste kennis te verwerven en de nodige kritische reflex te ontwikkelen om atypische verrichtingen of feiten vast te stellen;
- hen te helpen de nodige kennis van de procedures te verwerven om op passende wijze te reageren wanneer zij met dergelijke verrichtingen of feiten worden geconfronteerd.

HOOFDSTUK 13. – TOEZICHT EN CONTROLE

Artikel 30.

Teneinde de controlerende overheden toe te laten de toepassing van de Wet en dit reglement te controleren is de beroepsbeoefenaar verplicht:

- in te gaan op elk verzoek om inlichtingen vanwege de bevoegde controleoverheid of diens afgevaardigde en dit binnen de in het verzoek gestelde termijn en vormen
- in te gaan op elk verzoek tot organisatie van een controle in het kantoor of de kantoren van de beroepsbeoefenaar.

HOOFDSTUK 14. – INWERKINGTREDING EN OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 31.

Dit reglement treedt in werking op de datum voorzien in de procedures van de drie Instituten.